

מסורת הש"ס

(א) [לעיל עו. וש"נ], (ב) [עיי
תוס' בימות קטן. ד"ה אמאי],
(ג) [לעיל קסז:], (ד) לפי גי'
רשב"ם ז"ל לרב אשי,
(ה) בכורות דף מח., (ו) רש"ל
ועיי רש"א,

הגהות הב"ח

(א) גמ' אצוי אמר הכי קאמר
הן על אחרים מוציאין
נמא ליה: (ב) רשב"ם ד"ה
נמא וכו' הקרעין:
(ג) תוס' ד"ה וסכא כ' אלל
קו ברייתא ס"ל דהיישין
לנפילה: (ד) ד"ה שטרו וכו'
אע"ג דבאחר שט לו עליהם
כל"ל ותי' דשטרו נמחק:
(ה) בא"ד תיביו של כל אחד
כמנו אע"ג דחד ודאי ליה
הסכ בשובר לא אמרינן
שמן תיביו כל"ל:

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. [ד]הא לנפילה דחד
לא חייש אביי. מוס' יצמות
קטז. ב. [ד]אביי לאו
אאותיות דשמיה כשמיה
קאמר [ד]צריך להביא ראיה
אלא אשאר אותיות. רמז"ן.

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

צבא ספר אין אוסיות נקטות במסירה:
ומתוך כך ידחה הלוה לזה ולאמר פקדון
הואה אלכל וזוה לאמר אין השטר בידך.
ומיהו אם כתבו הרשאה זה לזה על
מכרהו ויטלם לו וזכר' דרע' אוסיות
נקטות במסירה: בלא שטר ממירה
ואחר' כדפסקי' הלכתא ב' המוכר
האת הספינה (לעיל עו.) כרבי וכדאמר
רב אשי אוסיות מיילי נינהו ומילי
במיילי לא נקטו היכא שמסרו לו ומתנו
כראי' ראי' ועדים צריך שמסרו לו לזה
כפאסייהם דלא נימא פקדון הוא אלכל
אזי משטיו ממנו וכדבי פליגי מתני'
ומתא ברא בפלוגמא דלדי ודבא: ורבא
ואזי בשם מלוה אחר וטוען אחי נתנוהו
אחד מן האחין שער
המוחזק בו: אחד מן האחין שער
החוזב ויולא מסתם ידו. או בשם אביהם
ואזי בשם מלוה אחר וטוען אחי נתנוהו
אזי לוי והם אומרים אחת חטפמו: מיוזר
הידי. ולא יכול להשמיט מיד אחיו
כיון שזוה לאש מהאחי וסד' אין צריך
ההמוחזק בו להאחי ראי' קמ"י: אלא
הוא דמניא כו'. ג' מחלוקות בדבר:
וימנין דאזיל לגבי ספרא כו'. כסבור
הוא לרמות בו חבירו ולגבות ממנו
בשטר זה והוא אינו יודע מה ששנינו
ששאיין יכול להוציא על חבירו ששמו
בשטר: א"כ מלוה עמו. ומסתמא
שניהם היו בצעמד מקום שנכתב וכוין
לשניהם ידעי ואין מקפידים על זה על
אלא חיישינן תו לשום רמאות כיון
דלנפילה לא חיישינן: נמצא נאחד.
ממלוה שטרו של יוסף בן שמעון שחייב
לי ממון פרוע שטרות שניהם פרועים.
ואע"ג דלמחרן בשילהי שנים אוחזין
(י"ב כ:) סימפון היואל מסתת ידי מלוה
אינו אלא כמסתת ופסול הוא אוקימנא
היכן משנה התם כגון שנמצא השטר
בן שטרותיו (ס) קרויין הלכך השובר
כעשר: במשולשין. פירש בשטר שלשה
דורות יוסף בן יעקב בן יצחק ובאידך
ככתב יוסף בן יעקב בן דוד ובסובר
ככתב סתם יוסף בן יעקב כדמתרץ
לקמן הלכך איתרע כחם והם בחזקת
פרועים שכל אדם כעוס עלי פרוע
הפרועים אינו יכול להכחישו הואיל
ונמצאו השטרות בין השטרות פרועים:

[illegible]

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

וְהָנָה בַּצֶּדֶק יִהְיֶה רֵאִיהָ קַא מִיפְלָנִי. וּפְלֹגֹמָה דְּמַתְנִי וּבְרִייתָה לִיתָה פְּלֹגֹמָה דְּלֻזִּי וּרְבָה דְּלֻזִּי דְּמַנְרִיךְ רֵאִיהָ מִוּדָה דְּלֻזִּי מִיִּשְׁיִין לְנִפְיִלָה וּפְקֻדֹן הִכָּה דְּשִׁמְיָה כְּשִׁמְיָה דְּקֻאֲמֶר כְּפֶרֶק (בְּתֵרָה) [ט"ו] לְיִצְמוֹת (דף קטו. וס) דְּקֻאֲמֶר אֲזִי לְנִפְיִלָה לֹא מִיִּשְׁיִין^א אִי לְפִקְדֹן

כיון דשמהי כשמהי לא מפיקד גביה
אבל הך ברייתא (א) חיישי' לנפילה או
לפקדון דיוסף בן שמעון דלפילו בשמי
יוסף בן שמעון מלכרי רביה ורבא אמר
א"ל לנפיל וולילי בשפך המוכר
את הספינה (דף עז. ד"ה אמר) פירשתי:
אב"י אמר הכי קאמר נמצא בו.
והא דמוקי לה בשנים אוחזין (ב"מ
ד' כ:) כגון שנמלא השטר בין שטרותיו
פרועין לאו היינו אליבא דלביז דליהו
מוקי לה בשובר היוצא מתחת יד הלוה
כשאר שוברין אלא אליבא דר' ירמיה
אמאי: **ש"מ** ש"ל יוסף בן שמעון
ע"י פרוע שטרות שניהם פרועין.
אע"ג (ה) דבשטר אחד שיש לו עליהם
אין יכול להוילי עליהם משום דחיישין
בכל אחד שמה חזירו של כל אחד כתבו
(א) אע"פ [דדח] ודאי ליה (א) הכא לא
אמרין חיישין שמה חזירו של כל
אחד ולאחד כתבו והסתמנו אע"ג ודאי
אחד פרע ועממא משום דמספיקא
לא מפיקין ממונא:

שְׁנִיָּהֶם בַּהֲנִים. ה"ה שְׁנִיָּה
יִשְׂרָאֵלִים אֵלֶּה מִשּׁוֹם דְּמִנִּי
לְעֵיל הִיא אֶחָד מֵהֶן כֵּהֵן מִנִּי כִּהֲנִים:
חֲסוּרִי

יֵאִינן הֵן שְׁמֵר חֹב עַל אֲחֵרִים כַּךְ מוֹצִיאִין זֶה עַל זֶה
שְׁמֵר לָלוּה וְאֵע"פ שֶׁאֵין מְלוּה עִמּוֹ קְמִיפְלָגִי תֵּנָא
זֶר לָלוּה וְאֵפ עַל פִּי שֶׁאֵין מְלוּה עִמּוֹ זִימְנִין דְּאִזִּיל
מֵר לָהּ כְּתָבוּ לִי שְׁמֵרָא דְּבַעֲיִנן לְמִזְיָף מִיּוֹסֵף בֶּן
חֲבִי וְחֲתָמִי לִיה נְקִיטָא לִיה וְאָמַר לִיה הֵב לִי מֵאָה
סָבַר אֵין כּוֹתְבִין שְׁמֵר לָלוּה עַד שִׁיָּהּ מְלוּה עִמּוֹ:
תִּיּו שְׁמֵרוֹ שֶׁל יוֹסֵף בֶּן שְׁמַעוֹן פְּרוּעַ שְׁמֵרוֹת שְׁנֵיהֶם
נִמְצָא הָא לֹא נִמְצָא מִצֵּי מִפִּיק וְהָאֲנִן וְלֹא אַחֵר יִכּוֹל
חֹב תֵּנִן אָמַר רַבִּי יִרְמְיָהּ בְּמִשּׁוּלְשֵׁין וְנִחְזִי תִּבְרָא
אָמַר רַב הוֹשַׁעֲיָא בְּמִשּׁוּלְשֵׁין בְּשִׁמְרָא וְאֵין מִשּׁוּלְשֵׁין
אָמַר רַב הִנְּמָצָא לָלוּה בֵּין שְׁמֵרוֹתָיו שְׁמֵרוֹ שֶׁל יוֹסֵף בֶּן
חֲבִי שְׁנֵיהֶם פְּרוּעִין: כִּיִּצֵּד יַעֲשֵׂו יִשְׁלְשׁוּ כו': תֵּנָא הָאם
בְּכּוֹ דִּירוֹת: **מִתְנִי'** הָאֹמֵר לִבְנוֹ שְׁמֵר בֵּין שְׁמֵרוֹתִי
יִשְׁמֵרוֹת כּוֹלֵן פְּרוּעִין נִמְצָא לְאַחַד שֵׁם שְׁנַיִם הִגְדּוּל
ע: **גַּמ'** אָמַר רַבָּא יִשְׁמֵר לָךְ בִּידֵי פְרוּעַ הִגְדּוּל
ע חֹב לָךְ בִּידֵי פְרוּעַ שְׁמֵרוֹת כּוֹלֵן פְּרוּעִין אָמַר
רַב מַעֲתָה שְׁדֵי מְכּוּרָה לָךְ שְׁדָה גְּדוּלָה מְכּוּרָה לוֹ
לָךְ כָּל שְׁדוֹתָיו מְכּוּרִין לוֹ הֵתֵם הִיד בַּעַל הַשְׁמֵר עַל
הַמְלוּה אֶת חֲבִירוֹ עַל יְדֵי עֶרֶב לֹא יִפְרַע מִן הָעֶרֶב
וְאֵם

בין שטרותיו שוצר השטר שהיה נושא בו יוסף בן שמעון פרוע רעין ממנו שטרותם דלאוקמינן שהם יכולין להוציא שט"ח על אחרים וכשיוציא כל אחד מהם שטרו אומר לו הנה השוצר עליו. ומיהו את אחד מן השטרות ממ"נ מן הלוה שהרי מודה הוא בע"כ בשני דברים והשוצר נכתב קתם על שניכם נראה צעירי דטענה מעלייתא כח המלוין לגבות את אחד חובו אבל יעשו שטר צבייהס ויגבו בין לו : **פנה אם היו שניהם** : משולשים וכו' : **ויפסד דורות** : מרובעים : **הלא ילא יהיו שמות אבותיהם** : **חזין** : **בתנ"י** : **האומר לגבו** : מזהב בשעת הליענש : **שטרות כולן פרועין** : חזן מאותם שיאמרו עדיין לא פרענו : קטן אינו פרוע דשטר בין שטרותיו קאמר דמשמע אחד ולא שנים : דקות בשטרות הרבה : **א"ל רבינא לרב אשי** : **אלא מעשה שדי מכורה** : **לו קאמר כמו שדה אדום** : **בדאשת לבן** : **קנפיינ"א** : **(כתיב)** : **וכמו ובהנה רבה** : **הראיה דהיינו לוקח** : **ומילתיה דרבא** : **דלעיל גמי משום** : **האי טעמא** : **כל השטרות שיש לו עליו פרועין** : **בתנ"י** : **לא יפרע על הערב** : **אם לא יפרע מן הערב** : **הרי מפרשין לה בגמרא במסקנא** : **[ע"ז:]** : **ואם**

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

קִיּוֹם אֶמְצֵא פֶּטְרוֹ מֵהֶלֶל
מִלּוֹה וְלֹהֵל הֵלֵל וּפֶטְרוֹ
מֵהֶלֶל מִכִּירָה הֵלֵל יֵאָדָּע
בְּהַשְׁגוֹת וּבִמְצֵא סִמְגָא עֲשִׂין
לִדְ טוֹשׁ"ע ח"מ ס' סו סְעִיף
יֵאָדָּע:

קב ב מ"י פ"ט מהל'
נחלות הלכה ט י סמג
עשין לו טוש"ע ח"מ ק"י סב
וע"ש צהג"ה:
קבא ג טוש"ע ח"מ ק"י
מט סעיף ט:

קבב ד ה מיי פכ"ד מהל'
מלוה ולוה הל' ח סמג
עשין לד טוש"ע ח"מ סי'
מט סעיף ז:

קרבן ר' מ"י שם פט"ז הל'
יב סמוג עשין זל
טוש"ע ח"מ סי' סה סעיף
כג:

קבד ז מיי שס טוש"ע שס
סעיף כד:
קבה ז מיי פכ"א מהל'
מכירה הלכה יט
טוש"ע ח"א חומן רוד חנוך

קבו ט מיי פכ"ה מהל'
מלוה ולוה הלכה ג
סמג עשין לד טוש"ע ח"מ
ס' קבט סעיף ח:

לעזי רעש"י

קנפיינ"א [קנפני"א].
ערבה, מרחב, שדות.

רבינו גרשום (המ

בר לאחז מיתת דאבין היו
 מרגישים וסדאי' דאבין זיך
 אהרן קמל' אהרן' וכל שכן
 אהרני' לאז' הוזיר דרבי'ר
 להביא אהרן' וזנא' בר
 דבר אין כותבין שטר ללז
 דיש מלה מכל. וזנא' דאבין
 זיך דבמזון כלב' מהמון
 אידך כל אימת דמפיק איהו
 להביא מוציא שטר זה על זה;
 שטר דמזנא. בין שטרותיו
 דשרטו איהו בין שטרותיו
 דפרט דמזנא הכי לאי שטר
 מפיק איהו כל מצא מפיק;
 במשולשין. שכתבו
 שטרותיו דמזנא איהו בין
 שטרותיו בין שטרות אהרן
 פרעין אהרן; איהו מוקדם
 וכוון דשרטולשין שטרם איהו
 גמס שוה וניחוי תברא
 שכתב דמזנא בין שטרותיו
 לזי בשמא דמזנא איהו כחב.
 זיך דנכרין בשם קזנא
 יאידך דלז כתב תברא
 על שמאל ליפרע ממשרתו;
 אמר ור ארשיי' במשולשין
 בשטר להכי שטר מפיק.
 ואין משולשין בשטר בר דיעי
 שניה פרועין לז דאבין
 שניה דאמן כתב; אביא אמר
 כח. דעל אמר אמאי לז נמצא
 טעמא דמזנא אזי לא נמצא

כִּי מִפִּי הוּא אֵין דְּרוּקָא
דְּמִתְרִיחִין בִּיאָדִין גִּיסָא לֵאל
קִמְרָא מִתְּנִי וּמִזִּיכִּי קִמְרָא
מִתְּנִי מִנְעָא לֵאלֵהִי לֵאלֵהִי
סִרְתוּרֵיהּ שְׂרֵר שִׁל רֵעִי
בִּן שְׂמֵעוֹן שִׁר לֵאלֵהִי
פְּרֻעַ הוּא וְאֵת לֵאלֵהִי יוֹסֵף
שְׂרֵר מִנִּי לֵאלֵהִי וְשִׁרְתוֹת
שְׂרֵר פְּרֻעִין וְהִתְחַתֵּי
טַעֲמָא מִנְעָא שְׂרֵר לֵאלֵהִי
שִׁר מִפִּי הוּא לֵאלֵהִי מִנְעָמִי
מִפִּי יוֹסֵף בִּן שְׂמֵעוֹן מִינֵיהּ
הֵינֵן כִּדְרֵיהֶם קִרְבָּא
לֵאלֵהִי יוֹכִילִין לְהִתְחַתֵּי
לֵאלֵהִי אֲחֵירִין אֵין יוֹכִילִין
לְהִתְחַתֵּי לֵאלֵהִי וְהִתְחַתֵּי לֵאלֵהִי
לְפִסְפִּי הֵאָנִן לֵאלֵהִי אֲחֵר
כִּי דְּרֻקָא דְּרוּתָא יִרְבְּעָא
וְיִחְסֹר דְּשָׁלָא יֵרֵר שִׁקֵּן
כִּי מִנְעָא לֵאלֵהִי שְׂרֵר
שְׂרֵר שְׂרֻתֵיהּ לֵאלֵהִי הוּא
אֲמֵר לֵבִי שְׂרֵר אֵין פְּרֻעַ
לֵבִי מִנְעָא לֵאלֵהִי דְּרֻקָא

על התחתונה: ואם אמר חוב וועין: אמר ליה רבינא שדה קטנה הכי נמי דאמרינן שדה לא סלקא דעתך דשדה גדולה פרע כדמפרש בגמ' לא יתבע ערב. וכיוצא בו אמר רשב"ג